

Împaratia lui
Dumnezeu
- Speranta lumii -

În zilele noastre națiunile de pe pământ au foarte mare lipsă de a cunoaște adevărul. Situația economică este foarte rea în toată lumea. O parte mică de oameni s-au îmbogățit peste măsură, în timp ce numărul celor săraci crește pretutindeni. Nu există nici o națiune care să se simtă în siguranță și liniște și nici una din ele nu poate face față problemelor încurcate.

Condițiile morale deasemenea sunt rele. Frica și nedumerirea stăpânește pe oameni. Activitatea de mai bine de 15 secole a așazisei „creștinătăți organizate” n-a ridicat neamul omenesc din degenerarea sa, nici n-a dat speranță omenirii.

Iehova, Dumnezeul Bibliei este singurul Dumnezeu adevărat. El este izvorul vieții. Cu multe veacuri înainte și-a dat cuvântul promisiunii, că la timpul Său hotărât va aduce în existență un guvern care va governa lumea în dreptate (Genesa 22:18; Isaia 9:6,7).

Satan Diavolul a fost un timp îndelungat stăpânitorul nevăzut al lumii acesteia. El este împotrivorul sau dușmanul Dumnezeului adevărat și este cel mai rău dușman al omului. Dumnezeu putea să rețină sau să nimicească încă demult pe Satan; însă înțelepciunea Sa desăvârșită a ales o altă cale.

Dumnezeu a trimis mai întâi pe Isus pe pământ ca să se îngrijască de răscumpărarea neamului omemesc; și aceasta a făcut-o prin vărsarea sângelui său pe Golgota. După ce Dumnezeu a înviat pe Isus din moarte și l-a ridicat în cer, i-a poruncit să aștepte, precum ne relatează Psalmul 110, până ce va sosi timpul hotărât al lui Dumnezeu de a arunca jos pe Satan dușmanul și să întemeieze împărăția dreaptă.

În anul 1914 s-a sfârșit timpul de așteptare stabilit de Iehova. În conformitate cu mărturia biblică, care este dată în Apocalipsa și în alte scripturi, imediat după aceasta a urmat un război în cer, în care Christos și îngerii lui au luptat pe o parte, iar Satan și îngerii lui pe cealaltă parte.

Acea luptă s-a sfârșit cu aruncarea lui Satan din cer pe pământ – și de atunci activitatea Diavolului este mărginită exclusiv numai la lucrurile de pe pământ. În Apocalipsa 12:12 citim următoarele: „Vai de voi pământ și mare, căci Diavolul s-a pogorât la voi cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme”.

Războiul din cer a avut loc în anul 1914 și în același an a împins Satan pe națiunile „creștinătății” în marele război mondial – și de atunci stările s-au tot înrăutățit mereu. Agenții lui Satan în mod fals aruncă pe Iehova răspunderile pentru loviturile, crimele și nelegiuirile, sub care națiunile și popoarele trebuie să sufere. Prin învinuirea aceasta nedreaptă Satan are de scop ca să facă pe oameni, ca să blasteme pe Iehova Dumnezeu și să se întoarcă de la El. Planul nelegiuit al Lui Satan este acela, ca să facă pe oameni să nesocotească Biblia și autoritatea ei, și să se întoarcă spre oameni, așteptând de la ei ajutor și eliberare.

Împărăția lui Dumnezeu deja a sosit. Iehova a așezat pe Isus Christos domnitorul de drept al pământului pe tronul său de autoritate. Dar oare pentru ce nu nimicește Dumnezeu pe Satan și pe organizația lui și nu eliberează pe popor? Chiar aceasta este ceea ce Dumnezeu are de gând să facă acum; înainte de a face aceasta, voiește ca mai întâi să se facă un alt lucru și despre acesta trebuie ca să fie informați oamenii acum.

Dumnezeu a creiat pe om ca pe o creatură care procedează după voința morală liberă, îndreptățit să aleagă calea pe care voiește să meargă. Nici un om nu ar putea să facă o astfel de alegere, fără să aibă o oarecare măsură de cunoștință.

Războiul mondial a încetat în 1918, chiar cu scopul ca să se poată pune o mărturie națiunilor și astfel oamenii să primească ocazia să aleagă calea pe care voiesc să umble. În Matei 24:14 citim: „Evanghelia aceasta a împărăției va fi propovăduită în toată lumea ca să slujească de mărturie tuturor oamenilor. Atunci va veni sfârșitul”.

Este clar că o guvernare universală a dreptății nu s-ar putea mai curând întemeia pe deplin pe pământ decât numai după ce puterea nelegiuită a lui Satan și a organizației sale va fi nimicită. Până când necinstea nu va fi ștearsă, nu se poate da guvern drept oamenilor. Până când dreptatea și apăsarea economică nu va înceta de pe pământ, poporul nu poate fi ajutat pe deplin.

Pentru aceasta lucrul cel dintâi al împărăției drepte al lui Dumnezeu sub Christos Isus, Regele, va fi nimicirea organizației nelegiuite a lui Satan și curățirea pământului, ca astfel domnia dreaptă și pașnică pentru popor să se poată întemeia cu desăvârșire pe pământ (Apocalipsa 16:13-16). Armaghedonul, va fi războiul cel mai mare dintre toate câte au fost până acum, și va fi un timp de cea mai mare strâmtorare, de care n-a mai văzut lumea încă niciodată.

Dumnezeu a lăsat să se scrie prin profeții Săi Isaia, Ieremia și Ezechiel judecata Sa asupra „creștinătății”.

„Creștinătatea” este compusă din națiunile ce se numesc ele înseși „creștine”. Deoarece „creștinătatea” a susținut că pășește pe urmele lui Christos, astfel aceste națiuni au intrat cel puțin într-un legământ tacit, de a ține seamă de voia lui Dumnezeu și de a o împlini. Pentru aceasta cade asupra acestor națiuni o mai mare răspundere ca asupra națiunilor numite „păgâne”.

Azi „creștinătatea” ocupă o poziție exact corespunzătoare poziției pe care a ocupat-o Ierusalimul pe vremea distrugerii sale. Ierusalimul a fost o icoană a „creștinătății” din care cauză

avertismentele pe care Iehova le-a trimis prin profeții Săi către Ierusalim se referă cu mult mai mult la „creștinătatea” de azi.

Cel mai mare necaz, stă chiar înaintea „creștinătății”. Motivele pentru acesta sunt servite de profetul Isaia, prin următoarele cuvinte „țara este pustiită de tot și prădată; căci Domnul a hotărât așa. Țara este tristă, sleită de puteri; locuitorii sunt mârniți și tânjesc, căpeteniile poporului sunt fără putere, căci țara a fost spurcată de locuitorii ei; ei călcau legile, nu țineau poruncile, și rupeau legământul cel veșnic!”. Isaia 24:3-5.

„Legământul veșnic” a fost explicat de Dumnezeu lui Noe, și în acesta a fost făcută de cunoscut sfințenia vieții omenești. Fiecare națiune a „creștinătății” a călcat acest legământ veșnic prin vărsare nedreaptă de sânge omenesc. Pentru aceasta, blestemul este asupra pământului și numai puțini oameni vor rămânea. Prin profetul Ieremia, Dumnezeu avertizează pe toți aceia care defaimă numele Său (Ieremia 25:29, 30, 33,-35).

Iehova Dumnezeu dă în știre prin „dreapta Sa” Christos Isus, că va lovi pe națiunile fățarnice și apăsătoare și va nimici cu totul organizația lui Satan, ca poporul să fie liber, și să servească pe Dumnezeu adevărat și să trăiască.

Despre această strâmtoare îngrozitoare ce stă tocmai înainte a vorbit Isus în Matei 24:21: „Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată dela începutul lumii până acum, și nici nu va mai fi”.

Cine va fi trecut cu viață peste această mare strâmtoare, și va primi ocazie în primul rând să se bucure de binecuvântările împărăției lui Dumnezeu? Răspunsul lui Iehova îl găsim în Tefania 2:1-3.

Speranța lumii este în împărăția lui Dumnezeu sub Christos, Prințul Păcii. Fiecare să-și dea silința să câștige cunoștința despre Împărăția lui Dumnezeu.

Iehova Dumnezeu a lăsat pe toți profeții Săi ca să scrie despre împărăție și binecuvântările pe care le va aduce oamenilor.

Pe când Isus petrecea pe pământ, avea cunoștință de toate aceste lucruri bune care vor veni, și pentru aceasta a învățat pe

9

ucenicii săi să se roage lui Dumnezeu: „Vină împărăția Ta, fie voia Ta precum în cer așa și pe pământ”. Și așa va fi. Dreptatea care domnește în cer, va domni nu peste mult și pe pământ, și toată apăsarea va înceta pe vecie! (Psalm 72:4,6-8).

Iehova Dumnezeu este prietenul veșnic al Dumneavoastră; și martorii săi, al căror cap este Christos Isus, sunt deasemenea prietenii Dumneavoastră, pentru că vă aduc vestea păcii dela Tatăl îndurărilor și dela Dumnezeul tuturor mângâierilor. Fie ca această veste bună a împărăției Sale să fie o muzică dulce pentru urechile dvs. și să vă libereze de necazurile și grijile Dumneavoastră și să vă mângâie inima; și să fiți pentru vecie primitorii binecuvântărilor lui Iehova și să cinstiți neîncetat numele Său sfânt!

Primiți și credeți acest cuvânt și luați-l de conducător al vieții dumneavoastră, căci el vă va mângâia dându-vă speranță. Făcând aceasta veți primi această minunată moștenire: de a putea trăi pe vecie în **LUMEA NOUA A LIBERTĂȚII**.

- ISAIA 55:6,7; PROVERBE 8:17; IEREMIA 29:11-13; PSALMI 118:25.